

Kirsch Péter

Vers és dallam

digitális verseskötet

e-könyv

A vers
Nem csupán szí-
Egyensúlyt teremt
lelki és tudat között

Shinich Peter

Kirsch Péter

Vers és dallam

Ne adj nekem figyelmet
Figyelmes magadhoz legyél
Nekem elég egy pillanat
Mikor tekintetünk összeér

Ne adj nekem igazat
Igaz magadhoz legyél
Nekem mosolyod is elég
Ahogy szívemhez beszél

Ne adj nekem szavakat
A szó eltévedt gondolat
Nekem a csend is elég
Hallgatag órák mélyén

Ne adj nekem hűséget
Hűséges magadhoz legyél
Nekem elég ha átölelsz
Lelkem didergő telén

Ne adj nekem szerelmet
A szív bárkit megszerethet
Nekem vers és dallam legyél
Lélekcsend valódi remény

Kirsch Péter

Kirsch Péter

Csendesen

Emlékszem
A szavakra
Édesen röppentek
A bókok
Az ígéretek zamata
Mézédes volt
Mint a csókok
S az eskü
Mint a nyári eső
Tisztára mosta
A tegnapot
De a legbeszédesebb
A csend volt
Mikor mellettem
Némán ballagott

Kirsch Péter

Kirsch Péter

Engem láss

Láss a szememmel
Járj az utamon
Hallgasd a szívem
Keserűn zakatol
Legyél a vágyam
Magányom társa
Kiút a bajból
Senki sem látja
Sorsom kovácsa
Én vagyok egyedül
Reggel a fény remény
Este már menekül
Bújik a sötétbe
Álmokba merülve
Nézd fut a gyáva
Színek mögé
Sorok közé
Elbújik saját sírjába
Nézz a szemembe
Ahogy még senki sem
Igazán engem láss
Túl a mosolyon
Túl a könnyeken

Kirsch Péter

Kirsch Péter

Szeretlek téged

Szép barna szempár
Szemembe nézett
Forró tekintet
De nem mond el mindent

Láttam az arcán
Valamit titkol előlem
Kíváncsi voltam
Megkérdeztem tőle

Mondd el ha valami bánt
Mondd el ha valami fáj
De Ő elfordult tőlem
És így szólt hozzám

Most ne nézz rám kérlek
Tudod kicsit még félek
De el kell hogy mondjam
Szeretlek téged

Kirsch Péter

Kirsch Péter

A pillanat tolvaja

Látod

Így kopik el az idő
A súly a vállunkon

Nem összetör

Csak meggyötör

Görnyedten

Kéz a kézben

Futunk a cél felé

Mikor elérjük

Megértjük

Miért hallgat a bátor

S ordít a gyáva

Miért vagyunk hiába

Rabjai a múltnak

Keserű szolgálói

A tiszavirág útnak

S ha megérint a most

A létezés mámore

Ellopja csókunk ízét

A pillanat tolvaja

Kirsch Péter

Kirsch Péter

Ma kezdődik

Az élet mindenkit megtör
Mindegy honnan jöttél
Vagy hová tartasz
Jót vagy rosszat tettél
Kedves voltál vagy goromba
Gyáván vagy bátran küzdöttél
Az élet lesöpör a színpadról
Mintha ott sem lettél volna
És akit megtörni nem tud
Azt megöli
Ne szégyeld ha összetörtél
Szedd össze széthullt lelked
Ragaszd eggyé a darabokat
Töltsd fel szeretettel a szíved
Mert bárhogy is fáj a tegnap
A most neked sem kegyelmez
És a jövőd csupán azon múlik
Ha ma újra kezded

Kirsch Péter

Kirsch Péter

Soha többé

Magad vagy, csenddé lettél.
Üres percek láthatatlan ereje
Tölts fel a lelked.
Megmaradni?
Egyre nagyobb teher.
Sorsod vállalni nem kötelesség!
Felelősség. Léted értelme.
Mert Ember nem akkor leszel,
Ha pénzért bármit megveszel.
Felnőni nem attól lehet,
Ha elhagyod a házat mi felnevelt.
S hiába van:
Hazád, házad, társad, gyermeked...
Boldog csak akkor leszel,
Ha saját sorsodért, másokat felelőssé,
Soha többé nem teszel!

Kirsch Péter

Kirsch Péter

Hallom a hangod

Eljött a csend
A fájdalmas semmi
Bántott amit mondtál
Elakartam futni

De bárhová bújnék
Veled lennék mégis
Mert minden út végén
Te ott lennél úgy is

Hallom a hangod
A város zajában
Szemedet látom
A kék óceánban

Szóke mezőkön
Hajad illatát érzem
Ölelésed ott van
A tavaszi szélben

Szívemből kizártam
Azt hittem végleg
De ha kísért az álom
Az ölelés sem véd meg

És bárhová bújnék
Veled lennék mégis
Mert minden út végén
Te ott lennél úgy is

Kirsch Péter

Kirsch Péter

Belőlem

Belőlem születik minden szó
Én adok nevet a világnak
És lehetek bármi a szemedben
Így te is csak egy vagy a kezemben

Magamnak én is csak tárgy vagyok
Akit a környezetében láthatok
És lehetek bármi a szemedben
Én is csak egy vagyok a kezében

Miért is hazudnék kedvesem
Hiszen ma még csak neked létezem
Ugye szép ahogy mindent elhiszek
Akit gyűlölni fogsz mégis én leszek

Mert az időnk lassan de véget ér
És csak emlékként fogok visszatérni
Egy könnycseppbe bújok az arcodon
Hogy még egyszer érezem tested

Belőlem születik minden kép
Én adok szemet a világnak
És te benned ugyanazt láthatom
Mit bennem elrejt a fájdalom

Ugyanúgy születek s meghalok
Mint égen a temérdek csillagok
S ha egyszer majd örökre eltűnök
Ott keress ahol mindig is szerettedél

Kirsch Péter

Kirsch Péter

Az eredet és a végállomás

Nincs megbocsátás

Nincs elengedés

Nyomot hagy a szívben minden tett

Bújhatsz ördög vagy angyal mögé

Magad elől nem rejtőzhetsz

Az vagy amit tettél

Nincs remény hogy más legyél

Nincs titok mit büjtatni tudsz

Nincs hazugság mit rejt a múlt

Az vagy akivé önmagad tetted

Híába építesz új tegnapot

Maradsz az aki voltál

Vágyad jeleket hagyott

Mert az út nem a semmiből jött

Rajta felejtett lábnyomod

Hirdeti honnan érkeztl

Hová tartasz...

Nincs idő sem ami gyógyít

Csak te vagy és a minden más

Egyedül vagy a mindenséggel

Az eredet és a végállomás

Kirsch Péter

Kirsch Péter

Karodba bújva

Hol lehetsz?
Magam vagyok.
Elbújok e percben,
Könnyek mögé rejtem,
Fáradt mosolyom.
Van még remény?
- lüktet bennem a múlt
szomorú hangja.
Igazi vagy?
Nem érdekel a háború!
Vígaszra vágyom,
Élő csendre.
Ami elveszett,
Nem vezet sehova.
Új útra indulok
S ha elérek oda,
Karodba bújva
Érkezem haza.

Kirsch Péter

Kirsch Péter

Enyém volt

Enyém volt a ház
Hol idegen lakott
Tegnap még
S holnap már
Más otthona lesz

Enyém volt a lány
Ki karjába font
Csókja édes
Mint az élet
Már más ölében ébred

Enyém volt a vágy
Lángja perzselte
Parazsa éget
Billogot süttött
Rám a végzet

Enyém volt a dal
Ajkamról szólt
Tengertánc
Hulláma mosta el
Mélybe sodort

Enyém volt a föld
Hol sírok jelzik az égnek
Az ellopott idő
Nem szolgál
Se engem se téged

Kirsch Péter

Kirsch Péter

Viszi a szél

Viszi a szél
Fújja a szél
Ez az álom véget ér
Viszi a szél
Sodor a szél
Többé rólunk nem beszél

Messze űzted bánatom
Mosolyod volt vigaszom
Te is így emlékezz rám

Suttog a szél
Beszél a szél
Hallgasd csak rólunk mesél
Suttog a szél
Beszél a szél
A mi álmunk most is él

Ragyog ránk még csillagfény
Mindig itt leszek ne félj
A szél is csak rólunk beszél
A szél

Viszi a szél
Fújja a szél
Ez az álom véget ér
Viszi a szél
Sodor a szél
Többé rólunk nem beszél

Mosolyod volt vigaszom
Messze űzted bánatom
És a szél fúj mindet el
A szél
Viszi a szél
A szél
Viszi a szél

Kirsch Péter

A Mars, a Jupiter és a Vénusz

Apa, hogyan kell elkészöni,
Ha két napra búcsúszom?
Két puszi, két ölelés,
Vajon kitart-e az úton?
Vagy csak az iskola kapuig lesz elég?
Ha visszafordulok lesz-e még
Ujjainkból formált szív?
A távolból dobott csók
Ajkunkra visszatér?
Hisszük-e még, hogy holnapután
Tekintetünk újra összeér?

Apa, hogyan kell elkészönni,
Ha a barátságtól búcsúszom?
Sokáig fog hiányozni,
Ha magányosan járok az úton?
Visszakapjuk a bizalom tengerét?
Lesz-e majd más ki helyébe lép,
Kivel életem perceit megoszthatom?

Apa, hogyan kell elkészönni,
Ha a szerelemtől búcsúszom?
Mondd, mélyen a szívembe vág,
Mikor könnyezve dúdolja utolsó dalát?
Marad még bennem elég bizalom,
Ha a fájdalom lesz a társam az utamon?
S ha a szívem új szerelmet remél,
Beforr majd a seb, ha más szívéhez ér?

Apa, hogyan kell elkészönni,
Ha örökre búcsúszom?
Ki lesz velem, mikor végigérek az úton,
S reszkető kezemből kihull az ölelés?
Te várni fogsz rám odafent,
Ha véget ér a földi küldetés?
Apa, azt mondtad, te a Mars,
Mi a Jupiter és a Vénusz vagyunk,
S hozzon bármit is a sorsunk,
Ránk mindig ugyanaz a csillag ragyog!

Kirsch Péter

Kirsch Péter

Tükörtekintet

Szemedben látom saját tekintetem...

Még soha szebbnek nem láttam magam, mint most

Átszűrve lelkem a te lelkedem.

Kirsch Péter

Kirsch Péter

Nem fogok várni

Az égre feszül a hajnal
Nevetve bámul rám a Nap
A tegnap röhög a falról
Hol van az ígért holnap

Hol van a beteljesült álom
Hol van az egyszerű szerelmes vágy
Hol vagyok én
És hol a világ

Hová bűjtak a régi barátok
Hová tűnt el az egyszerű szó
Miért vagyok testemnek szerelmes rabja
Védtelen álmodozó

Nem fogok várni
Egyhelyben állni
Várni a jóra
Az utolsó szóra

Nem fogok várni
Mindig vigyázni magamra
Várni a jóra
A megváltó szóra

Becsukom fáradt szemem
Lassan rám hajol az éj
Fekete függönybe bújik az élet
Így könnyebb de mit sem ér

Mert újra fölém nő a hajnal
Fényben fürdik a keserű lét
Ha örökké élnék
Kíváncsiságból úgy is meghalnék

Kirsch Péter

Kirsch Péter

Da capo al fine

Csak az az enyém
Amit én adok neked
Csak az a tiéd
Amit te adsz nekem
Semmi nem az enyém
Amit magamnak szeretnék
Nem lehet a tiéd
Amit magadnak szeretnél
Ha neked adom
Máris az enyém lesz
Ha nekem adod
Rögtön a tiéd lesz
Nincs semmim
Ami nem a tiéd
Semmi sincs
Ami nem az enyém
Ha elvinném tőled
Magamtól venném el
Ha elvinnéd tőlem
Magadtól vennéd el

Kirsch Péter

Kirsch Péter

Az én apukám

Az én apukám fáradhatatlanul dolgozott
Ha végzett folytatta egy másik munkahelyen
És mikor magával vihetett engem is
Dolgunk után kezet fogott velem

Az én apukám könyveket olvasott
Versekre dalokra tanított és azt mondta
Az igazságot rejtve a sorok között
Szívem dobbanása mögött kereshetem

Az én apukám hallotta a szeretet csendjét
Ismerte az ölelés erejét
Arra biztatott az utam bárhová vigyen
Léptem könnyű lelkem szabad legyen

Az én apukám nem volt hibátlan
A nehéz leckék súlya könyörtelen teher
Hálátlan feladat egy apának
Ha gyermekéért gyermekével bánik el

Kirsch Péter

Kirsch Péter

csend feszül

csend feszül
sötét pihen
vágy kutat
út vezet
kéz szorít
szem vakít
gond megold
hang remeg
volt múlt
száj zár
könny bújik
pénz fizet
híd hajol
víz szárad
arc éles
kép mutat

Kirsch Péter

Kirsch Péter

Peron

Mióta megállították az időt
Már alig maradt itt látnivaló
Csak a peron baktat búsan az állomásra
Léptem alatt rideg murva csikorgása
Feszés lámpaoszlopok rozsdamarta álma
A puszta szél soha el nem fogyó tánca

Tudom van itt belőlem valami
Amit magammal vinni nem tudok
Ezért bármilyen messze is jutok
A horizontba rohanó sínek között
A végtelenbe futó vas úton
Az első utazásom kiindulópontja
Itt marad örökre ezen a peronon

Kirsch Péter

Kirsch Péter

Az ugrás

Van az ugrás.
Amiben benne van az egész élet.
A félelmeink,
A kíváncsiság az ismeretlenre,
Az aggodalom, hogy elmerülünk.
A vágy, hogy sikerülnie kell,
Hogy meg tudjuk csinálni!
Benne van a múltunk.
A hit.
A jelenünk,
A most varázslatos pillanata.
És benne van a jövő,
A megkérdőjelezhetetlen remény.
Van ilyen ugrás.
Az első ugrás az ilyen.

Kirsch Péter

Tudom hogy szeretsz

Tudom hogy szeretsz
Mert reggel nekem kel a Nap
S a madarak nekem dalolnak
Lombok között neved sújja a szél

Tudom hogy szeretsz
Mert szabadon szállhatok az égig
S mikor visszatérek a földre
Te ott vársz rám mosolyba öltözve

Tudom hogy szeretsz
Mert rólam szólnak a versek
S ha eltévednék a sorok között
Te rám találsz a szavak mögött

Tudom hogy szeretsz
Bár az idő a végtelenbe szalad

De hozzád simulva
Minden pillanat örök marad
És hogy én szeretlek-e téged

Nem tudhatom
Azt csupán te érzed

Kirsch Péter

Testbeszéd

Rég szeretném elmondani
Milyen sokat jelentesz nekem
Összeköt sorsunk fonala
Múltunk jövőnk és a jelen
Ez a szűkre szabott pillanat
A tegnap és a holnap között
Hol a remény gyakori vendég
S a fájdalom rég elköltözött
Hozzon bármit is az élet
Te és én a test és a lélek
Ketten eggyek vagyunk

Kirsch Péter

Kirsch Péter

Szonett

Csak a tekintetemmel érintelek
Különös érzés szemmel szeretkezni
Ahogy dobban a szív úgy robban a csend
Amikor forró testedhez ég a testem

Lassú mozdulat s mint hűs óceánba
Merülünk egymásba szavak nélkül
Mégis hallom a hangod úgy csábít a tested
S híz magába beljebb egyre beljebb

Szédülünk az ölelés ereje örvénybe zár
S mint tengerből ébredő vulkán
Forró lágfolyója olvaszt egygé veled

Majd nyugtató nyári szél simítja testünk
A parázs is kialszik lassan
S elválaszt újra fájdalmasan

Kirsch Péter

Kirsch Péter

Kísértés

Megkívántam a tested ízét,
Meztelen vágyam hová rejtsem?
Elrejtőzöm az álmok mögé,
Innen nézlek behunyt szemmel.

De rejtekemből űz a vágyam,
Ki kell törnöm börtönömből.
El kell tűnnöm vagy el kell tűrnöm,
A bennem élő kízó vágyat.

Mint forró ajkak égeti testem,
Földre taszít, égbe emel.
Nincs remény, nincs menekvés,
Nem győzhetem le a kísértést.
Folyton figyel engem bámul,
Álmomban támad, bennem lángol.
Hová bújjak? Ki segíthet?
Merre fussak? Hol nem érlek el?

Ismerlek téged, de te nem is sejtéd,
Mennyire fáj, hogy magamba rejtem.
Mosolyod íze szívemben lüktett,
Veled alszom el, veled ébredek.

Hozzád indulok, tőled érkezem.
Bennem élsz, bennem létezel.
Minden mozdulat, izzó indulat,
Rólad beszél hozzám így jutsz el.

Kirsch Péter

Kirsch Péter

Lassan

Lassan elmúlok Belőled,
S nézem tehetetlenül,
Hogyan leszek okból okság,
Fájdalmas magammá nélküled.

Lassan elmúlok Belőled,
S látom észrevétlenül
Megkopnak a régi álmok,
S születnek újak nélkülem.

Kirsch Péter

Kirsch Péter

Ha égnek a hidak

Ha égnek a hidak mögöttem

Senki nem lesz mellettem

Csak a tűz

Csak a tűz

Csak a tűz

Lesz a társam

Tudom hogy sírni fogsz

Mert elfogyok minden dalból

Csak a csend

Csak a csend

Csak a csend

Énekel

Nem lesz vers és nem lesz dallam

Mikor égnek a hidak már nem leszek a dalban

Elfogyok belőled nem leszek semmi

Az üres szavakban kár lenne keresni

Nem lesz rajtunk többé a jel

Az ürességben oldódunk fel

Csak a múlt

Csak a múlt

Csak a múlt

Mesél rólunk

Tudod hogy fájni fog

Bennünk lapul a múlt

És a vér

És a vér

És a vér

Nem felejt

Kirsch Péter

Kirsch Péter

Gyűlnek a felhők

Tudod, miért fordulok el,
ha gyűlnek a felhők?

Miért küzdök egyedül
sötét démonaimmal?

Mert, ha bíztam
vagy segítségre vártam,
mindig magamra
maradtam!

Kirsch Péter

Kirsch Péter

Tudatalatt

Nincs kérdés
Csak válasz
Nem tagad
Választ
Nincs tegnap
Csak itt
Nincs holnap
Csak most
Nincs mi
Nincs ők
A lelket ismeri
A mindig létezőt
Nincs lent és fent
Csak az Egy van
Mindenütt

Kirsch Péter

Kirsch Péter

Melletted

Kerestem az utam
Néha az út rám talált
Voltam lázadó és forradalmár
Elhagyottból megtalált
Őszintéből hazug
Hívóból hitetlen
Szerettek s lettem szeretője
Csalónak kit szerettem
Voltam kezdő s újrakezdő
Boldogságtól mámoros
Legjobból gyűlölt
Kívántból nemkívánatos
Ajándék egyeseknek
Másoknak játéka lettem
Voltam adósok adósa
S mert hibáztam
Az árát megfizettem
Mióta rád találtam
Vagyok aki vagyok
Részből egész
Az egésznek része
Melletted önmagam vagyok

Kirsch Péter

Kirsch Péter

Vers és dallam

További verseim, dalaim keressd
a közösségi média oldalakon és a honlapomon.

<https://kirschpeter.hu>

